עבודת ישראל — מגלת איכה

במד' איכה רבתי. השליך משמים ארץ תפארת ישראל אמר ריב"נ משל כו' כך אמר הקב"ה לישראל כלום אתם מקניטין אותי אלא בשביל איקונין של יעקב שחקוקה על כסאי הא לכוו טרון באפיכון. הוי השליך משמים ארץ וגומר עכ"ל והדבר נפלא ומכוסה מהבין איך אפשר שיצא מאתו כביכול רצון כזה ח"ו להשליך דמות יעקב החקוק' בכסא אשר הוא קיום והעמד' לכל העולמות שנבראו בשבילו וכמו שדרשו שאמר הקב"ה למלאכים ישראל אשר בך כו' ולולא יעקב אע"ה היה הכל כלא היה וא"כ הול"ל בקיצור שיחריב כל העולמות ח"ו כנודע לכל באי שער תורתינו הקדושה. ונ"ל לבאר עפ"י שנבין מקודם מ"ש בכתבים כי מצרים מכונה בשם נגד עולם הבינה אשר הוא גבוה מעל גבוה ועל ירושלים עיר הקודש כינוה בשם מלכות אשר לכאורה נראה להיפך אכן הענין הוא כשהקב"ה מתגלה במלכותו לבאי עולם אפי' בעולם הגשמי ובמדרגה היותר תחתונה כשהם מכירין מלכותו הגם שזה נק' רק בחי' מלכות מדה העשירית עכ"ז היא בעילוי ומדרגה ביתר שאת ועיקר כל הבריאה כי בשבי' זה להקרא מלך נברא העולם ונוסדו השמים והארץ וכל אשר בם. משא"כ אם אין גילוי אלהותו בעולם ח"ו כמו בשעת גלות מצרים ואז נסתלק המלכות לעילא לעילא כי היה מלך באיתכסיא ובהצנע הגם שבחר מלכות אז בבינה דהיינו בעולם המחשבה אהי"ה דאנא עתיד לאיתגליא מ"מ אין המלכות בשלימות כי עיקר המלכות להיות עבדיו מקבלים עולו ועושים רצונו כמו שהיתה בזמן שבה"מק הי' קיים וראו כל בשר יחדיו כי הוא לבדו מלך ומושל באפסי ארץ סלה ואנחנו עמו ועמוסיו מבטן וזה כבוד מלכותו באמת ולכן ניחא הגם שמצרים מכונה נגד עולם הבינה כתוב שם אנכי ארד עמך מצרימה כי העלי' והסתלקות נק' ירידה נגד כבוד מלכותו שצ"ל באיתגליא אבל אח"כ כתיב ואנכי אעלך גם עלה שזה הירידה מכבודו ית' להתגלות בעולם השפל נק' בשם עלי' כי זה עיקר כוונתו. וכן מצינו ביעקב אבינו ע"ה שהראוהו בחלום והנה סולם מוצב ארצה וגו' והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. ומקשה בגמ' ברישא עולים והדר יורדים ע"ש ולפי דרכנו ניחא כדאיתא במד' שהראוהו ד' גליות ורמזו לו הגם שמלאכי אלהים עולים ומסתלקים דהיינו שבחי' אלהות יעלה למעלה עכ"ז נק' ויורדים שהוא בחי' ירידה מחמת כי טמיר ונעלם ואין גילוי כלל. והבטיחו הקב"ה הארץ אשר אתה שוכב עלי' פי' המלוכה המכונה בשם הארץ אשר היא שכיבת לעפרא ואתה רוצה להקימה וכל מגמותיך עלי' לך אתננה ולזרעך. והי' זרעך וגומ' כלומר שלעתיד יהי' הקב"ה למלך על כל הארץ אמן ועפי"ז יבואר דברי המדרש איכה כי לא רצה הקב"ה ח"ו להשליך דמות יעקב מכסאו כפשוטו כמ"ש לעיל רק כיון שבאו לבחי' גלות א"כ ת"ת ישראל ודמות יעקב יעלה למעלה בעיבור ולא יתגלה כלל וזה נקרא בשם השליך משמים כי זה הוא בחי' ירידה והשלכה מלמעלה עד ירחם את עמו ב"ב אמן:

ויצא מבת ציון כל הדרה. מן בת כתיב אמר רב אחא יש לנו מנה אחת יפה זה הקב"ה עכ"ל מן בת כתיב כלומר המלכות נק' בת ויצא ממנה ציו"ן גימ' יוסף שהוא צי"ע ויציאת הצדיק מן העיר עושה רושם ופנה זיוה ופנה הודה והדרה וז"פ ויצא מן בת ציון ולכן יצא כל הדרה ואז השכינה נשארת למטה עמנו וזה יש לנו מנה אחת יפה ועיין בזו"ח:

איתא שם בליל ת"ב נכנס אאע"ה לבית ק"ק אחז הקב"ה בידו והי' מטייל בו ארוכות וקצרות ואמר לו מה לידידי בביתי אמר לו רבש"ע בני היכן הם עכ"ל. פי' הקב"ה הכניס לאא"עה שהוא איש חסד להמתיק הדינים מעל ישראל וזה שהי' מטייל בו ארוכות הם החסדים וקצרות הם הגבורות ואמר לו מה לידידי בביתי כי כבר שפכתי עליהם חמתי לכן השיב אאע"ה בני היכן הם כלומר כיון שהם על כל פנים בני מהראוי שזכותי יגן עליהם ולא הי' לך לשפוך חמתך עליהם:

בעזר שחקים שפר נשלם ספר במדבר